

Viktorie Poláková – moje zkušenosti z Erasmu (3. ročník, ZS 24/25, Stockholm)

Erasmus pro mě byl klíčovou životní zkušeností. Neměla jsem od ničeho velká očekávání, primární pro mě bylo získat ve švédštině sebevědomí a nebát se mluvit – brala jsem to spíš jako osobní výzvu. Ve Stockholmu je to kříž s ubytováním, nápor studentů je silný a ceny jsou vysoké, s kolejí se na mě nedostalo, a tak jsem musela hledat na soukromém trhu. Bydlela jsem u skvělé indické rodiny na okraji Stockholmu. Trochu mě mrzí, že jsem nebyla na koleji, protože od přátel vím, že pro ně bylo mnohem jednodušší socializovat se, ať už se švédskými studenty nebo s dalšími erasmáky. Za svoje ubytování jsem ale vděčná, protože moje rodina byla úžasná a měla jsem větší komfort než bych měla na koleji. Stockholm má naštěstí dobře propracovanou síť MHD, takže vlakem jsem byla v centru města za 40 minut a na univerzitě do hodiny.

Velká výhoda Erasmu ve švédsku je rozvrh, do školy se chodí totiž třeba 3x týdně na jeden seminář. S novými přáteli jsme tak měli spoustu času na vlastní výlety a akce. Háček je ale četnější práce na doma – seminárky, načítání literatury a jiné úkoly.

Naplánovat naše „akce“ byl ale občas taky docela problém – s přicházející zimou se člověk občas horko těžko dokoře ven, obzvláště když slunce vychází v 9 a zapadá ve 3. Tomu jsou i uzpůsobeny otevírací doby, kdy se do kavárny nebo muzea po páté odpoledne už nepodíváte. Stejně tak noční život je o dost slabší než u nás, po zmíněné páté odpolední se i centrum Stockholmu promění na město duchů a pokud se chce jít člověk pobavit do baru, tak se tam plácne přes kapsu tak, že si to po jednom drinku rozmyslí.

Co se ale nesmí kromě světla opomenout je počasí a celková zima. Skutečné teploty se moc nelišily od Prahy, ale švédských 0° není vůbec to stejné

jako 0° v Česku. Často fouká silný ledový vítr a občas týden nevidíte sluníčko, to bylo asi nejhorší. Zvládnutí zimního období jsem jako někdo, na koho zimní období hrozně špatně doléhá, hrozně bála, ale i když to bylo otravné, bylo to vcelku dobře zvládnutelné.

Abych byla upřímná, studium je na Erasmu opravdu sekundární. Díky výjezdu jsem si našla spoustu skvělých přátel z různých zemí (ne ze Švédska, ti se s cizinci družít nechtějí 😊), osamostatnila se, poznala se trochu líp a získala sebevědomí, jak v sebe, tak ve švédštině. Jako hlavní nevýhodu vnímám, že musím teď kvůli předmětům na druhém oboru prodlužovat studium, ale kdybych se mohla vrátit do minulého roku, kdy jsem váhala, jestli to mám zkusit, nebo ne, tak bych si dala facku a přihlášku podala ještě o týden dřív.

